

Bruselj, 4. oktober 2017
(OR. en)

12830/17

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0231 (COD)

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	12334/17
Št. dok. Kom.:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetska unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami (prva obravnava) – splošni pristop

I. UVOD

1. Evropski svet se je na zasedanju 23. in 24. oktobra 2014 dogovoril o okviru podnebne in energetske politike Evropske unije do leta 2030 ter potrdil zavezujoč cilj EU, da do leta 2030 za vsaj 40-odstotkov zmanjša svoje emisije toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990¹. Ta cilj tudi predstavlja načrtovani, nacionalno določeni prispevek EU in njenih držav članic, ki je bil 6. marca 2015 predložen Konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC).

¹ Dok. EUCO 169/14.

2. Komisija je 20. julija 2016 sprejela dva zakonodajna predloga o prispevku sektorjev, ki niso vključeni v EU ETS, k skupnim prizadevanjem: predlog o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 („uredba o porazdelitvi prizadevanj“)² in predlog o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov iz rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 („uredba o LULUCF“)³.
3. V predlogu uredbe o porazdelitvi prizadevanj (ESR) so zastavljeni nacionalni cilji zmanjšanja, ki temeljijo na relativnem BDP na prebivalca, pri čemer so cilji držav članic, katerih BDP na prebivalca presega povprečje EU, prilagojeni, da se upošteva stroškovna učinkovitost v tej skupini. Predlog ohranja obstoječe prilagodljivosti (hranitev in sposojanje, prenosi med državami članicami), predlagani pa sta tudi dve novi: omejena uporaba neto odvzemov iz nekaterih obračunskih kategorij za rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF) z namenom doseganja ciljev v sektorjih, pri katerih so prizadevanja deljena, ter možnost za nekatere države članice, da omejeno število pravic ETS (skupaj 100 milijonov EUR) uporabijo za izravnavo emisij v sektorjih, kjer so prizadevanja deljena.
4. Evropski parlament je 14. junija 2017 izglasoval 48 sprememb predloga Komisije.
5. Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij sta mnenji dala 14. decembra 2016 oziroma 22. in 23. marca 2017.
6. Svet (okolje) je o predlogu, vključno s predlogom o uredbi o LULUCF, razpravljal trikrat. Zadnja razprava je potekala 19. junija 2017 na podlagi poročila o napredku, ki ga je pripravilo malteško predsedstvo⁴.

² Dok. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Dok. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Dok. 9861/17.

7. Estonsko predsedstvo je nadaljevalo intenzivno delo v zvezi s predlogom. Odbor stalnih predstavnikov (Coreper) je 27. septembra 2017 preučil novo kompromisno besedilo predsedstva⁵. Izražena je bila široka podpora cilju, da se doseže splošni pristop v Svetu, in besedilu predsedstva kot podlagi za razpravo v Svetu. Predsedstvo je po razpravi v Coreperju predlagalo samo eno spremembo besedila, ki je v uvodni izjavi 2 v **krepekem tisku in podčrtana** (prejšnje spremembe glede na prvotni predlog Komisije so podčrtane).
8. Besedilo bo predloženo Svetu (okolje) za razpravo na seji 13. oktobra 2017 z namenom, da se doseže splošni pristop.

II. TRENUTNO STANJE

9. Nacionalni cilji glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za leto 2030, ki so izraženi kot odstotek v Prilogi I k predlogu Komisije, v razpravah, ki so potekale v Svetu, na splošno niso bili postavljeni pod vprašaj. Namesto tega so bile za zagotovitev splošne uravnoteženosti predloga razprave od začetka osredotočene na njegove druge osrednje elemente: izhodišče linearne krivulje zmanjševanja (člen 4), prilagodljivost LULLUCF (člen 7 in Priloga III), enkratna prilagodljivost (člen 6 in Priloga II) in prilagoditev dodelitve za nekatere države članice (člen 10(2) in Priloga IV).
10. Kar zadeva navedene ključne elemente, se je razpravljalo tudi o številnih alternativnih pristopih k predlogu Komisije, ki pa niso dobili zadostne podpore. Da bi dosegli napredek v razpravah, je malteško predsedstvo v predlog vključilo nov element v obliki varnostne rezerve (novi člen 10a). S predlagano varnostno rezervo naj bi odpravili pomisleke nekaterih držav članic, ne da bi se s tem spremenili osrednji elementi predloga Komisije. Delegacije so na seji Sveta junija 2017 pozdravile prizadevanja predsedstva, pri čemer so številne med njimi podprle predlagani pristop kot korak v pravo smer.

⁵ Dok. 12334/17.

11. Estonsko predsedstvo se je zato osredotočilo na pojasnitev določb o delovanju varnostne rezerve, vključno z njenim obsegom in pogoji za dostop. Predlagane varnostne rezerve bodo od leta 2032 na voljo manj premožnim državam članicam, ki so presegle svoje cilje za obdobje 2013–2020 in ki imajo težave pri uresničevanju svojega cilja glede zmanjšanja emisij za leto 2030 kljub uporabi drugih prilagodljivosti. Varnostna rezerva temelji na načelu, da njena uporaba ne sme ogrozati doseganja cilja Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v višini 30 % za leto 2030 v sektorjih, ki jih zajema predlagana uredba.
12. Predsedstvo meni, da so z varnostno rezervo, kot je trenutno predlagana, upoštevani pomisleki nekaterih držav članic na pošten in uravnotežen način, ne da bi bila pri tem ogrožena okoljska skladnost predloga Komisije. Večina delegacij je načeloma pripravljena podpreti varnostno rezervo. Nekatere od njih pa so dale vedeti, da svojo podporo pogojujejo s tem, da drugi osrednji elementi predloga Komisije ostanejo nespremenjeni. Glavno odprto vprašanje je še vedno maksimalni obseg rezerve, zato številka, ki jo predlaga predsedstvo (100 milijonov), ostaja v oglatih oklepajih: nekatere delegacije predlagajo, da bi moral biti znesek višji, medtem ko druge nasprotujejo kakršnemu koli zvišanju ali pa se zavzemajo za nižji znesek.
13. Nekatere delegacije, ki se ne strinjajo z izhodiščem krivulje, ki ga predlaga Komisija, menijo, da element varnostne rezerve ne upošteva ustrezno njihovih pomislov. Ena izmed delegacij je pred kratkim predlagala prilagoditev dodelitev za določeno skupino držav članic v izjemnih okoliščinah, kar bi dopolnilo prilagoditev iz člena 10(2). Spet druga delegacija je predlagala, da bi omogočili prerazporeditev prilagodljivosti LULLUCF za nekatere države članice, če se v obdobju 2021–2030 manj kot skupno 280 milijonov neto odvzemov uporabi za doseganje skladnosti v okviru porazdelitve prizadevanj (ESR).

14. Med razpravo na seji Coreperja 27. septembra je oba navedena predloga podprlo več delegacij. Vendar pa so nekatere druge delegacije vložile preučitvene pridržke glede novih predlogov, spet druge pa so izrazile zaskrbljenost, da bi to porušilo občutljivo ravnotežje besedila predsedstva, in se zavzele za ohranitev besedila, kot je bilo predstavljeno Coreperju. Predsedstvo je zato sklenilo, da bo za razpravo na seji Sveta predložilo svoje zadnje kompromisno besedilo z minimalnimi spremembami.

IV. SKLEP

Svet naj v skladu z navedenim na podlagi besedila iz priloge k temu dopisu sprejme splošni pristop, ki bo podlaga za prihodnja pogajanja o tem predlogu z Evropskim parlamentom v okviru rednega zakonodajnega postopka.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetska unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 [...]

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije⁶,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁷,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁸,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

- (1) Zavezujoč cilj vsaj 40-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 je bil potrjen v sklepih Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030, kar je bilo ponovno potrjeno v sklepih Evropskega sveta z dne 17. in 18. marca 2016. [...]

⁶ UL C , , str. .

⁷ UL C , , str. .

⁸ UL C , , str. .

- (2) V sklepih Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 je navedeno, da bi morala Unija na stroškovno najučinkovitejši način skupaj uresničiti ta cilj, in sicer z zmanjšanjem emisij do leta 2030 v primerjavi z letom 2005 v sektorjih, vključenih v sistemu Unije za trgovanje z emisijami (v nadaljnjem besedilu: EU ETS), določenem v Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹, za 43 %, v sektorjih, ki niso vključeni v ta sistem, pa za 30 %; [...]. Vsi gospodarski sektorji bi morali prispevati k doseganju tega zmanjšanja emisij, pri čemer bi morale sodelovati vse države članice in pri tem ustrezno uravnotežiti vidika pravičnosti in solidarnosti. Metodologija za določanje nacionalnih ciljev zmanjšanja za sektorje, ki niso vključeni v ETS, z vsemi elementi iz Odločbe št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰, bi se morala uporabljati še do leta 2030, prizadevanja pa bi morala biti porazdeljena na podlagi relativnega bruto domačega proizvoda (v nadaljnjem besedilu: BDP) na prebivalca. **Vse države članice bodo prispevale k skupnemu zmanjšanju emisij EU leta 2030, njihovi cilji pa bodo znašali od 0 do –40 % v primerjavi z letom 2005.** Nacionalne cilje v okviru skupin držav članic, v katerih je BDP na prebivalca nad povprečjem Unije, bi bilo treba sorazmerno prilagoditi, da bodo pravično in uravnoteženo odražali stroškovno učinkovitost. Z uresnitvijo teh ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov bi se okrepila učinkovitost in povečalo število inovacij v evropskem gospodarstvu, zlasti pa bi se spodbudile izboljšave, in sicer na področju stavbnega sektorja, kmetijstva, ravnanja z odpadki in prometa, v kolikor sodijo na področje uporabe te uredbe.

⁹ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

¹⁰ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

- (3) S to uredbo se izvajajo tudi prispevki Unije iz Pariškega sporazuma¹¹, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC), ki je bil v imenu Unije ratificiran 5. oktobra 2016 v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2016/1841¹². Zaveza Unije za zmanjšanje emisij v celotnem gospodarstvu je vključena v načrtovani, nacionalno določeni prispevek [...], ki so ga Unija in njene države članice v okviru Pariškega sporazuma 6. marca 2015 sporočile sekretariatu UNFCCC. Pariški sporazum je začel veljati 4. novembra 2016 in nadomešča pristop v okviru Kjotskega protokola iz leta 1997, ki se po letu 2020 ne bo več uporabljal.
- (4) [vključeno v uvodno izjavo 3]
- (5) Ta prehod na čisto energijo zahteva spremembe poslovnega in naložbenega ravnanja ter spodbude na vseh področjih politike. Ključna prednostna naloga Unije je vzpostaviti trdno energetske unijo, ki bi njenim državljanom zagotovila zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno dostopno energijo. Za uresničitev tega cilja je treba še naprej izvajati ambiciozne podnebne ukrepe v okviru te uredbe in doseči napredek pri drugih vidikih energetske unije, kot je določeno v Sporočilu Komisije z naslovom „Okvirna strategija za trdno energetske unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost¹³.

¹¹ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

¹² Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

¹³ 6594/15 – COM(2015)80 final

- (6) Ta uredba bi morala zajemati emisije iz vrst virov Medvladnega odbora o podnebnih spremembah (IPCC), ki vključujejo energijo, industrijske procese in uporabo proizvodov, kmetijstvo in odpadke, kot so določeni na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, razen emisij iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES. Brez poseganja v člen 7 in člen 9(2) te uredbe dejavnosti, zajete v Uredbi (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta [LULUCF]^{15**} ne bi smele biti zajete v tej uredbi.
- (7) Podatki, ki se trenutno sporočajo prek nacionalnih evidenc toplogrednih plinov ter nacionalnih registrov in registra Unije, ne zadostujejo, da bi se na ravni držav članic določile nacionalne emisije CO₂ iz civilnega letalstva, ki niso zajete v Direktivi 2003/87/ES. Unija pri sprejemanju obveznosti poročanja ne bi smela povzročati obremenitev držav članic ter malih in srednjih podjetij (MSP), ki niso sorazmerne z zastavljenimi cilji. Emisije CO₂, ki jih povzročajo leti in niso zajete v Direktivi 2003/87/ES, predstavljajo le zelo majhen del skupnih emisij toplogrednih plinov, zato bi bila uvedba sistema poročanja o teh emisijah neupravičeno obremenjujoča glede na sedanje zahteve za širši sektor v skladu z Direktivo 2003/87/ES. Zato bi bilo treba za namene te uredbe emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1.A.3.A - Civilno letalstvo“ šteti za enake nič.
- (8) Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za vsako državo članico do leta 2030 bi moralo biti določeno v skladu z ravno njenih pregledanih emisij toplogrednih plinov iz leta 2005, ki jih zajema ta uredba, razen preverjenih emisij iz naprav, ki so delovale leta 2005 in so bile v sistem EU ETS vključene šele po letu 2005. Dodeljene letne emisije za obdobje 2021–2030 bi bilo treba določiti na podlagi podatkov, ki so jih predložile države članice in jih je pregledala Komisija.

¹⁴ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

¹⁵ Uredba .../... Evropskega parlamenta in Sveta o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL ...).

* Glej dok. 11494/2016 [LULUCF].

- (9) Pristop letno zavezujočih nacionalnih omejitev, sprejetih v Odločbi št. 406/2009/ES [...], bi bilo treba še naprej izvajati v obdobju 2021–2030, pri čemer je začetek izračuna za krivuljo zmanjšanja leto 2020 glede na povprečje emisij toplogrednih plinov v obdobju 2016–2018, konec krivulje zmanjšanja pa na ravni v letu 2030 za vsako državo članico. Prilagoditev dodelitev v letu 2021 je določena za države članice tako s pozitivno ravno v Odločbi št. 406/2009/ES kot tudi s povečanjem dodeljenih letnih emisij med letoma 2017 in 2020, kot je določeno v Sklepu Komisije 2013/162/EU¹⁶ in Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/634/EU¹⁷, da se odrazi zmogljivost za povečanje emisij v teh letih. [...].
- (10) Vzpostavljena bo nova enkratna prilagodljivost za lažje doseganje ciljev za države članice, katerih nacionalni cilji zmanjšanja znatno presegajo povprečje Unije in njihov stroškovno učinkovit potencial za zmanjšanje, pa tudi za države članice, ki leta 2013 niso imele brezplačne dodelitve za industrijske obrate [...].

¹⁶ Sklep Komisije 2013/162/EU z dne 26. marca 2013 o določitvi dodeljenih letnih emisij za države članice za obdobje od 2013 do 2020 v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 90, 28.3.2013, str. 106).

¹⁷ Izvedbeni sklep Komisije 2013/634/EU z dne 31. oktobra 2013 o prilagoditvi dodeljenih letnih emisij za države članice za obdobje od 2013 do 2020 v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 292, 1.11.2013, str. 19).

- (10a) V izhodišču, ki temelji na povprečju emisij toplogrednih plinov med letoma 2016 in 2018, **niso v zadostni meri priznana** pretekla prizadevanja tistih držav članic od leta 2013, katerih BDP na prebivalca je bil v letu 2013 nižji od povprečja Unije. Zato je primerno, da se uvede omejena posebna varnostna rezerva v višini do [100] milijonov ton ekvivalenta CO₂, obenem pa se ohranijo okoljska integriteta te uredbe **in spodbude za ukrepe držav članic, ki presegajo minimalne prispevke v skladu s to uredbo** [...]. Rezervo naj bi koristile države članice, katerih BDP na prebivalca je bil v letu 2013 pod povprečjem Unije in katerih emisije med letoma 2013 in 2020 ostajajo nižje od njihovih dodeljenih letnih emisij in ki imajo težave pri uresničevanju svojega cilja glede zmanjšanja emisij za leto 2030 kljub uporabi drugih prilagodljivosti, določenih v tej uredbi. [...] **Rezerva takšnega obsega bi brez dodatnih politik** pokrila bistveni del **pričakovanega** skupnega primanjkljaja upravičenih držav članic v obdobju 2021–2030, hkrati pa bi se ohranile pobude za dodatne ukrepe. Rezerva bi morala biti tem državam članicam na voljo leta 2032 [...], pod pogojem, da njena uporaba ne ogroža doseganja cilja Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v višini 30 % za leto 2030 v sektorjih, ki jih zajema ta uredba.
- (11) Različni ukrepi Unije državam članicam pomagajo, da so boljše usposobljene za izpolnjevanje zavez na področju podnebja, in so bistvenega pomena za doseganje potrebnega zmanjšanja emisij v sektorjih, ki jih zajema ta uredba. Ti vključujejo zakonodajo o fluoriranih toplogrednih plinih, zmanjšanju emisij CO₂ iz cestnih vozil, energijski učinkovitosti stavb, energiji iz obnovljivih virov, energijski učinkovitosti in krožnem gospodarstvu, kot tudi instrumente financiranja Unije za naložbe, povezane s podnebjem.

(12) Uredba [LULUCF] določa pravila za obračunavanje emisij toplogrednih plinov in odvzemov, povezanih z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom (LULUCF). Čeprav so okoljski rezultati, ki izhajajo iz te uredbe, glede ravni znižanja emisij toplogrednih plinov odvisni od upoštevanja količine do vsote skupnih neto odvzemov in skupnih neto emisij iz zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari, kakor je določeno v Uredbi [LULUCF], bi bilo treba kot dodatno možnost za države članice pri izpolnjevanju njihovih zavez po potrebi vključiti prilagodljivost za največ 280 milijonov ton ekvivalenta CO₂ teh odvzemov, porazdeljenih med države članice glede na podatke iz Priloge III. Pri skupnem znesku in porazdelitvi med države članice se upošteva manjši blažitveni potencial kmetijskega sektorja in sektorja rabe zemljišč ter ustrezen prispevek tega sektorja k zmanjševanju in sekvestraciji toplogrednih plinov. Če so izvedbeni akti za posodobitev referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki temeljijo na nacionalnih načrtih za obračunavanje na področju gozdarstva v skladu s členom 8(6) Uredbe [LULUCF], sprejeti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte [...], da se v prilagodljivosti, ki jo zagotavlja ta uredba, odrazi prispevek obračunskih kategorij za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari. Komisija bi morala pred sprejetjem takšnih delegiranih aktov oceniti zanesljivost obračunavanja za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, na podlagi razpoložljivih podatkov, in zlasti skladnost načrtovanih in dejanskih stopenj sečnje. Poleg tega bi bilo treba v okviru [...] Uredbe [LULUCF] dopustiti možnost prostovoljnega črtanja dodeljenih letnih emisij, da se taki zneski upoštevajo pri ocenjevanju izpolnjevanja skladnosti z zahtevami držav članic iz navedene uredbe [...].

(13) Za zagotovitev učinkovitega, transparentnega in stroškovno učinkovitega poročanja in preverjanja emisij toplogrednih plinov ter drugih informacij, ki so potrebne za oceno napredka glede dodeljenih letnih emisij držav članic, bi morale biti zahteve v zvezi z letnim poročanjem in ocenjevanjem iz te uredbe vključene v ustrezne člene Uredbe (EU) št. 525/2013. Z navedeno uredbo bi morale biti prav tako zagotovljeno, da se napredek držav članic pri zmanjševanju emisij še naprej ocenjuje na letni ravni, ob upoštevanju napredka na področju politik in ukrepov Unije ter informacij iz držav članic. Ocena bi morala vsaki dve leti vključevati tudi načrtovani napredek Unije pri izpolnjevanju njenih ciljev na področju zmanjševanja in držav članic pri izpolnjevanju njihovih obveznosti. Vendar naj bi se uporaba odbitkov upoštevala le vsakih pet let, tako da se lahko upošteva morebitni prispevek zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari, ki izhaja iz Uredbe [LULUCF]. To ne posega v obveznost Komisije, da zagotovi skladnost z obveznostmi držav članic, ki izhajajo iz te uredbe, ali v pristojnost Komisije, da v ta namen začne postopek za ugotavljanje kršitev.

(13a) Uredbo (EU) št. 525/2013 bi bilo treba ustrezno spremeniti.

(14) Evropski svet je v sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 navedel, da bi bilo treba razpoložljivost in uporabo obstoječih instrumentov prilagodljivosti močno okrepiti v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, da se zagotovi stroškovna učinkovitost skupnega prizadevanja Unije ter konvergenca emisij na prebivalca do leta 2030. Kot sredstvo za okrepitev splošne stroškovne učinkovitosti skupnih zmanjšanj bi morale imeti države članice možnost, da del svojih dodeljenih letnih emisij prenesejo na druge države članice. Treba bi bilo zagotoviti transparentnost teh prenosov, ki se opravijo na način, ki bo zadovoljiv za obe strani, naj bo to z dražbo, uporabo tržnih posrednikov, ki delujejo v okviru neke agencije, ali z dvostranskimi dogovori. Vsak tak prenos je lahko rezultat projekta ali programa za zmanjšanje toplogrednih plinov, ki se izvaja v državi članici prodajalki in ga financira država članica prejemnica.

- (15) Cilj Evropske agencije za okolje je podpreti trajnostni razvoj ter prispevati k doseganju znatnega in merljivega izboljšanja okolja z zagotavljanjem pravočasnih, usmerjenih, pomembnih in zanesljivih informacij oblikovalcem politik, javnim institucijam ter javnosti. Komisiji bi morala v skladu s svojim letnim programom ustrezno pomagati Evropska agencija za okolje.
- (16) Da bi zagotovili ustrezno obračunavanje transakcij v skladu s to uredbo, vključno z uporabo prilagodljivosti in izvajanjem preverjanj skladnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z zagotovitvijo natančnega obračunavanja v skladu s to uredbo, in sicer z registrom Unije. Potrebne določbe bi bilo treba med drugim združiti v enoten instrument, ki združuje določbe glede obračunavanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES, Uredbo (EU) št. 525/2013, Uredbo [LULUCF] in to uredbo. Pomembno je zlasti, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (17) Zaradi zagotovitve enotnih pogojev za izvajanje člena 4, v skladu s katerim bodo določene letne omejitve emisij za države članice, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸.
- (18) Ta uredba ne sme posegati v strožje nacionalne cilje.

¹⁸ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (19) Vsaka sprememba obsega, kot je določen v členih 11, 24, 24a in 27 Direktive 2003/87/ES [...], bi se morala ujemati z ustrezno spremembo največje količine emisij toplogrednih plinov, ki jih zajema ta uredba. Če torej države članice v svoje obveznosti iz te uredbe vključijo dodatne emisije iz naprav, ki so bile prej zajete v Direktivi 2003/87/ES, bi morale navedene države članice izvajati dodatne politike in ukrepe v sektorjih, ki jih zajema ta uredba, za zmanjšanje navedenih emisij.
- (20) To uredbo bi bilo treba pregledati leta 2024 in nato vsakih pet let, da se oceni njeno splošno delovanje. Pri tem pregledu bi bilo treba med drugim upoštevati spreminjajoče se nacionalne razmere ter se opreti na ugotovitve iz spodbujevalnega dialoga iz leta 2018 in globalnega pregleda stanja na podlagi Pariškega sporazuma. Poleg tega bi morala Komisija v okviru svojega rednega poročanja v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013 oceniti tudi ugotovitve iz spodbujevalnega dialoga iz leta 2018.
- (21) Ker ciljev te uredbe, zlasti določitve obveznosti držav članic v zvezi z njihovimi minimalnimi prispevki za izpolnjevanje cilja Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za obdobje 2021–2030, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa obveznosti držav članic v zvezi z njihovimi minimalnimi prispevki [...] v obdobju 2021–2030 pri uresničevanju cilja Unije [...], da v sektorjih, zajetih v člen 2, do leta 2030 zmanjša svoje emisije toplogrednih plinov za 30 % pod ravno iz leta 2005, ter pravila za določitev dodeljenih letnih emisij in oceno napredka držav članic pri zagotavljanju minimalnih prispevkov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za emisije toplogrednih plinov iz vrst virov IPCC, ki so energija, industrijski procesi in uporaba proizvodov, kmetijstvo in odpadki, kot so določeni na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013, razen za emisije iz dejavnosti v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES.
2. Brez poseganja v člen 7 in člen 9(2) te uredbe se ta uredba ne uporablja za emisije toplogrednih plinov in odvzeme, zajete v Uredbi [LULUCF].
3. Za namene te uredbe so emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1.A.3.A – Civilno letalstvo“ enake nič.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

- (1) „emisije toplogrednih plinov“ pomenijo emisije, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, in sicer ogljikovega dioksida (CO₂), metana (CH₄), dušikovega oksida (N₂O), fluoriranih ogljikovodikov (HFC), perfluoriranih ogljikovodikov (PFC), dušikovega trifluorida (NF₃) in žveplovega heksafluorida (SF₆), kot so določene v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013, in sodijo na področje uporabe te uredbe;
- (2) „dodeljene letne emisije“ pomenijo največje dopustne emisije toplogrednih plinov za vsako leto v obdobju 2021–2030, določene v skladu s členom 4(3) in členom 10;
- (3) „pravica iz sistema EU za trgovanje z emisijami“ pomeni „pravico“, kakor je določena v točki (a) člena 3 Direktive 2003/87/ES.

Člen 4

Letne omejitve emisij v obdobju 2021–2030

1. Vsaka država članica v letu 2030 omeji svoje emisije toplogrednih plinov za toliko odstotkov, kot je za navedeno državo članico določeno v Prilogi I k tej uredbi, in sicer glede na njene emisije v letu 2005, določene v skladu z odstavkom 3.
2. Ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 5, 6 in 7 te uredbe, prilagoditev na podlagi člena 10(2) te uredbe ter zmanjšanja zaradi uporabe člena 7 Odločbe št. 406/2009/ES vsaka država članica zagotovi, da njene emisije toplogrednih plinov v nobenem letu v obdobju 2021–2029 ne presežejo omejitve, določene z linearnim zmanjšanjem krivulje, ki se začne leta 2020 na osnovi povprečja emisij toplogrednih plinov v letih 2016, 2017 in 2018, določenih v skladu z odstavkom 3 tega člena, konča pa leta 2030 na ravni, določeni za navedeno državo članico v Prilogi I k tej uredbi.

3. Komisija sprejme [...] izvedbene akte, ki določajo dodeljene letne emisije za leta v obdobju 2021–2030, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, kot je določeno v odstavkih 1 in 2. Komisija za namene teh izvedbenih aktov opravi celosten pregled najnovejših nacionalnih evidenc za leto 2005 in obdobje 2016–2018, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 525/2013. V teh aktih je navedena tudi vrednost emisij za posamezne države članice za leto 2005, kot se uporablja za določanje dodeljenih letnih emisij iz odstavkov 1 in 2 tega člena.
4. Na podlagi odstotkov, ki jih države članice sporočijo v skladu s členom 6(2), ti izvedbeni akti določajo tudi skupne količine, ki se lahko upoštevajo za doseganje skladnosti države članice iz člena 9 za obdobje 2021–2030. V primeru, da skupne količine za vse države presegajo kolektivno skupno količino v višini 100 milijonov, se skupna količina za vsako državo članico sorazmerno zmanjša, tako da kolektivna skupna količina ni presežena.
5. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13.

Člen 5

Instrumenti prilagodljivosti za doseg letnih omejitev emisij

- 1.¹⁹ Kar zadeva leta v obdobju 2021–2025, si lahko država članica sposodi količino do 10 % svojih dodeljenih letnih emisij za naslednje leto.
2. Kar zadeva leta v obdobju 2026–2029, si lahko država članica sposodi količino do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij za naslednje leto.

¹⁹ Prej odstavek 2. Besedilo predhodnega odstavka 1 se črta (odveč).

3. Če so emisije države članice v določenem letu pod dodeljenimi letnimi emisijami za to leto, pri čemer se upoštevajo prilagodljivosti iz tega člena in člena 6, lahko država članica presežek dodeljenih letnih emisij shrani za naslednja leta do leta 2030.
4. Država članica lahko na druge države članice prenese do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto. Država članica prejemnica lahko to količino uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9 za dano leto ali za naslednja leta do leta 2030.
5. Če so spremenjene emisije toplogrednih plinov države članice v določenem letu pod dodeljenimi letnimi emisijami za to leto, pri čemer se upoštevajo prilagodljivosti iz odstavkov od 1 do 4 tega člena in člena 6, lahko država članica presežek dodeljenih letnih emisij prenese na druge države članice. Država članica prejemnica lahko to količino uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9 za tisto leto ali za naslednja leta do leta 2030.
- 5a. Države članice lahko uporabijo prihodke, ki so jih pridobile s prenosi dodelitev v skladu z odstavkoma 4 in 5, za boj proti podnebnim spremembam v Uniji ali v tretjih državah. Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka.
- 5b. Prenosi v skladu z odstavkoma 4 in 5 tega člena se lahko opravijo v okviru projekta za zmanjševanje toplogrednih plinov ali programa, ki se izvaja v državi članici prodajalki, zanje pa plača država članica prejemnica, pri čemer se prepreči dvojno štetje in zagotovi sledljivost.
6. Države članice lahko uporabijo dobropise iz projektov, izdanih na podlagi člena 24a(1) Direktive 2003/87/ES, za doseganje skladnosti iz člena 9 te uredbe, in sicer brez količinskih omejitev ter ob hkratnem preprečevanju dvojnega štetja.

Člen 6

Prilagodljivosti za določene države članice po zmanjšanju količin pravic iz sistema EU za trgovanje z emisijami

1. Za države članice iz Priloge II se lahko upošteva omejena ukinitev do največ 100 milijonov pravic iz EU ETS [...], ki se zaradi doseganja skladnosti s to uredbo upoštevajo skupaj. Ta ukinitev se izvede iz količin, ki jih ima zadevna država članica na voljo za prodajo na dražbi, v skladu s členom 10 Direktive 2003/87/ES.
2. Države članice iz Priloge II do 31. decembra 2019 Komisijo obvestijo o vsaki nameravani uporabi omejene ukinitve pravic iz EU ETS iz odstavka 1 tega člena do odstotka, navedenega v Prilogi II, za vsako leto v obdobju 2021–2030 za vsako zadevno državo članico zaradi doseganja skladnosti iz člena 9. Države članice iz Priloge II se lahko odločijo za zmanjšanje predhodno sporočenih deležev dvakrat v obdobju, in sicer v letih 2024 in 2027. V tem primeru o svoji odločitvi uradno obvestijo Komisijo do 31. decembra 2024 in po potrebi do 31. decembra 2027.
3. Na prošnjo države članice centralni administrator, imenovan na podlagi člena 20 Direktive 2003/87/ES (v nadaljnjem besedilu: centralni administrator), upošteva znesek do celotne količine iz člena 4(4) te uredbe zaradi doseganja skladnosti za navedeno državo članico iz člena 9 te uredbe. Za navedeno državo članico se za vsako leto v obdobju 2021–2030 na podlagi člena 12(4) Direktive 2003/87/ES ukine ena desetina količine pravic iz EU ETS, določene na podlagi člena 4(4) te uredbe.
4. Državi članici, ki je v skladu z odstavkom 2 tega člena uradno obvestila Komisijo o svoji odločitvi za spremembo predhodno sporočenega deleža, se ukine ustrezno nižja količina pravic za vsako leto v obdobju 2026–2030 oziroma 2028–2030.

Člen 7

Dodatna poraba do 280 milijonov neto odvzemov iz zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari

1. V primeru, da emisije države članice presegajo dodeljene letne emisije za dano leto, se lahko za doseganje skladnosti iz člena 9 za dano leto upošteva količina do vsote skupnih neto odvzemov in skupnih neto emisij iz vseh obračunskih kategorij za zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdena zemljišča, njivske površine, s katerimi se gospodari, in travinje, s katerim se gospodari, iz člena 2 Uredbe [LULUCF], pod pogojem, da:
 - (a) kumulativna količina, ki se za navedeno državo članico upošteva za vsa leta v obdobju 2021–2030, ne presega največje količine iz Priloge III za navedeno državo članico;
 - (b) takšna količina presega zahteve iz člena 4 Uredbe [LULUCF] za navedeno državo članico;
 - (c) država članica od druge države članice ni pridobila več neto odvzemov iz Uredbe [LULUCF], kot jih je prenesla; in
 - (d) je država članica izpolnila zahteve iz Uredbe [LULUCF].
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 12 te uredbe za spremembo odstavka 1 tega člena, da se odrazi prispevek obračunskih kategorij za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, če so sprejeti izvedbeni akti za posodobitev referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki temeljijo na nacionalnih načrtih za obračunavanje na področju gozdarstva v skladu s členom 8(6) Uredbe [LULUCF] [...].

Člen 8

Popravni ukrep

1. Če Komisija na podlagi ocene v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 525/2013 in ob upoštevanju predvidene uporabe prilagodljivosti iz členov od 5 do 7 te uredbe ugotovi, da država članica ne dosega zadostnega napredka, zadevna država članica Komisiji predloži spremenjeni akcijski načrt, ki obsega:
 - (a) ukrepe, ki jih bo država članica izvedla, da z domačimi politikami in ukrepi ter izvajanjem ukrepov Unije izpolni posebne obveznosti iz člena 4 te uredbe;
 - (b) časovni načrt za izvajanje teh ukrepov, ki omogoča ocenjevanje letnega napredka pri izvajanju.
2. Komisiji pri ocenjevanju tovrstnih načrtov v skladu s svojim letnim programom dela pomaga Evropska agencija za okolje.
3. Komisija lahko da mnenje o načrtih, predloženih v skladu z odstavkom 1, v štirih mesecih po njihovem prejemu.

Člen 9

Preverjanje skladnosti

1. V primeru, da pregledane emisije toplogrednih plinov države članice presegajo dodeljene letne emisije v katerem koli letu obdobja, v skladu z odstavkom 2 tega člena in prilagodljivosti, uporabljenih v skladu s členi od 5 do 7, se v letih 2027 in 2032 uporabijo naslednji ukrepi:
 - (a) obsegu emisij države članice v naslednjem letu se doda količina, ki je enaka presežku emisij toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂, pomnoženemu z 1,08, in sicer v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 11; in

- (b) državi članici se začasno prepove prenos katerega koli dela dodeljenih letnih emisij drugi državi članici, dokler ne dosega skladnosti s členom 4 te uredbe. Centralni administrator izvaja to prepoved v registru iz člena 11.
2. V primeru, da emisije toplogrednih plinov države članice presegajo odvzeme toplogrednih plinov bodisi v obdobju 2021–2025 bodisi v obdobju 2026–2030 iz Uredbe [LULUCF], kot je določeno v skladu s členom 12 navedene uredbe, se od dodeljenih letnih emisij države članice odbijejo presežne emisije toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂ za zadevna leta.

Člen 10

Prilagoditve

1. Letne dodelitve iz člena 4 te uredbe se za vsako državo članico prilagodijo, tako da so izražene:
- (a) spremembe v številu pravic iz EU ETS [...], izdanih na podlagi člena 11 Direktive 2003/87/ES, ki so izvirale iz spremembe virov, zajetih v obsegu uporabe navedene direktive, v skladu s sklepi Komisije, sprejetimi na podlagi navedene direktive o končni odobritvi nacionalnih načrtov razdelitve pravic za obdobje 2008–2012 [...];
 - (b) spremembe v številu pravic iz EU ETS oziroma dobropisov, izdanih na podlagi členov 24 oziroma 24a Direktive 2003/87/ES zaradi zmanjšanja emisij države članice; in
 - (c) spremembe v številu pravic iz EU ETS, ki se nanašajo na emisije toplogrednih plinov iz naprav, izključenih iz sistema EU za trgovanje z emisijami v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES, in sicer za čas trajanja njihove izključitve.
2. K dodelitvi za leto 2021 se prišteje znesek iz Priloge IV te uredbe za vsako državo članico iz navedene priloge.

3. Komisija objavi podatke, ki izhajajo iz takšnih prilagoditev.

Člen 10a

Dodatna varnostna rezerva za države članice v izjemnih razmerah

1. V registru Unije se za izpolnitev cilja Unije iz člena 1 ustvari varnostna rezerva, ki ustreza količini do [100] milijonov ton ekvivalenta CO₂. Ta rezerva je na voljo poleg prilagodljivosti iz členov 5, 6 in 7 [...].
2. Država članica lahko pridobi sredstva iz rezerve iz odstavka 1, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) BDP te države na prebivalca po tržnih cenah v letu 2013, kot jih je aprila 2016 objavil Eurostat, je bil nižji od povprečja v Uniji;
 - (b) skupna količina emisij te države za obdobje 2013–2020 v sektorjih, ki so zajeti v tej uredbi, je manjša od njenih skupnih dodeljenih letnih emisij v enakem obdobju; in
 - (c) država je izkoristila prilagodljivosti v skladu s členom 5(2) in 5(3), čim bolj učinkovito uporabila neto odvzeme v skladu s členom 7, čeprav ta količina ne doseže ravni iz Priloge III, in ni izvedla neto prenosov na druge države članice v skladu s členom 5, vendar njene emisije vseeno presegajo dodeljene letne emisije v obdobju 2026–2030.
3. Država članica, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 2, prejme dodatno količino iz rezerve, in sicer preostanek do primanjkljaja, ta količina pa se uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9. Ta količina ne sme presegati 20 % celotnega dodatnega doseganja v obdobju 2013–2020. Če končna skupna količina vseh držav članic, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2, presega količino iz odstavka 1, se količina za posamezne države članice sorazmerno zmanjša.

Morebitni preostali znesek rezerve se po razdelitvi iz prvega pododstavka sorazmerno razdeli med države članice iz navedenega pododstavka glede na njihov preostali primanjkljaj, vendar ga ne presega. Takšna količina se za posamezne navedene države članice doda odstotku iz prvega pododstavka.

4. Komisija po končanem pregledu iz člena 19 Uredbe (EU) št. 525/2013 za leto 2020 objavi največje količine iz drugega stavka prvega pododstavka odstavka 3 tega člena za posamezne države članice iz točk (a) in (b) odstavka 2.

Člen 11

Register

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 12 za dopolnitev te uredbe, da bi zagotovili natančno obračunavanje v skladu s to uredbo, in sicer z registrom Unije, vzpostavljenim na podlagi člena 10 Uredbe (EU) št. 525/2013, v zvezi z:
- (a) dodeljenimi letnimi emisijami;
 - (b) prilagodljivostmi, ki se izvajajo v skladu s členi od 5 do 7 te uredbe;
 - (c) pregledom skladnosti iz člena 9 te uredbe; in
 - (d) spremembami iz člena 10 te uredbe;
 - (e) varnostno rezervo iz člena 10a te uredbe.
- 1a. Centralni administrator samodejno preverja vsako transakcijo iz te uredbe in po potrebi transakcije zaustavi, da prepreči nepravilnosti.
2. Informacije iz točk od (a) do (e) odstavka 1 in v odstavku 1a so dostopne javnosti.

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2) in 11 [...] se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastil iz člena 7(2) in člena 11 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Pred sprejetjem delegiranega akta se Komisija posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegiran akt, sprejet na podlagi člena 7(2) in člena 11, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 525/2013. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 14

Pregled

1. Določbe te uredbe se pregledujejo, med drugim glede na spreminjajoče se nacionalne okoliščine, razvoj dogodkov na mednarodni ravni in prizadevanja za doseg dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma.
2. Komisija v šestih mesecih po vsakem globalnem pregledu stanja, dogovorjenem v skladu s členom 14 Pariškega sporazuma, Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izvajanju te uredbe ter njenem prispevku k izpolnjevanju cilja zmanjšanja celotnih emisij toplogrednih plinov Unije do leta 2030 in prispevku k ciljem Pariškega sporazuma, zlasti kar zadeva potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Unije, v skladu s katerimi bodo Unija in njene države članice ustrezno zmanjšale emisije toplogrednih plinov, ter po potrebi poda predloge.

Spremembe Uredbe (EU) št. 525/2013

Uredba (EU) št. 525/2013 se spremeni:

1. Člen 7(1) se spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(aa) od leta 2023 o svojih antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz člena 2 Uredbe .../... Evropskega parlamenta in Sveta [uredba o porazdelitvi prizadevanj] [...] za leto X – 2 v skladu z zahtevami UNFCCC za poročanje;“

(b) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice v svojih poročilih Komisijo letno obveščajo o nameravanih uporabah prilagodljivosti iz člena 5(4) in (5) Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj].

Komisija v roku treh mesecev od prejema informacij od držav članic te informacije da na voljo odboru iz člena 26.“

2. v členu 13(1)(c) se doda naslednja točka [...]:

„(viii) od leta 2023 informacije o izvajanju nacionalnih politik in ukrepov za izpolnitev obveznosti iz Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj] [...] ter informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih, predvidenih v zvezi z omejevanjem emisij toplogrednih plinov, ki presegajo zaveze iz navedene uredbe (prestavljeno v odstavek 1(b) zgoraj).“

3. v členu 14(1) se doda naslednja točka:

„(f) od leta 2023 projekcije vseh emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za predvidene emisije toplogrednih plinov za vire emisij iz Direktive 2003/87/ES in Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj][...];“

4. v členu 21(1) [...] se vstavi naslednja točka:

„(c) obveznosti v skladu s členom 4 Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj][...] V oceni se upoštevajo napredek v politikah in ukrepih Unije ter informacije iz držav članic. Ocena vsaki dve leti vključuje tudi načrtovani napredek Unije pri izvajanju nacionalno določenega prispevka k Pariškemu sporazumu, ki vključuje zavezo Unije za zmanjšanje emisij v celotnem gospodarstvu, in načrtovani napredek držav članic pri izpolnjevanju njihovih obveznosti iz navedene uredbe.“.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

*PRILOGA I***ZMANJŠANJA EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV DRŽAV ČLANIC V SKLADU S ČLENOM 4**

	Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov držav članic za leto 2030 glede na njihove ravni v letu 2005, določeno v skladu s členom 4(3)
Belgija	– 35 %
Bolgarija	– 0 %
Češka	– 14 %
Danska	– 39 %
Nemčija	– 38 %
Estonija	– 13 %
Irska	– 30 %
Grčija	– 16 %
Španija	– 26 %
Francija	– 37 %
Hrvaška	– 7 %
Italija	– 33 %
Ciper	– 24 %
Latvija	– 6 %
Litva	– 9 %
Luksemburg	– 40 %
Madžarska	– 7 %
Malta	– 19 %
Nizozemska	– 36 %
Avstrija	– 36 %
Poljska	– 7 %
Portugalska	– 17 %
Romunija	– 2 %
Slovenija	– 15 %
Slovaška	– 12 %
Finska	– 39 %
Švedska	– 40 %
Združeno kraljestvo	– 37 %

PRILOGA II

**DRŽAVE ČLANICE, ZA KATERE SE V SKLADU S ČLENOM 6 ZA DOSEGANJE
SKLADNOSTI LAHKO UPOŠTEVA OMEJENA UKINITEV PRAVIC IZ SISTEMA EU
ZA TRGOVANJE Z EMISIJAMI**

	Najvišji odstotek emisij iz leta 2005, določen v skladu s členom 4(3) te uredbe
Belgija	2 %
Danska	2 %
Irska	4 %
Luksemburg	4 %
Malta	2 %
Nizozemska	2 %
Avstrija	2 %
Finska	2 %
Švedska	2 %

PRILOGA III

**SKUPNI NETO ODVZEMI IZ ZEMLJIŠČ, KJER JE BIL GOZD IZKRČEN,
POGOZDENIH ZEMLJIŠČ, NJIVSKIH POVRŠIN, S KATERIMI SE GOSPODARI, IN
TRAVINJA, S KATERIM SE GOSPODARI, KI JIH DRŽAVE ČLANICE V SKLADU S
ČLENOM 7 LAHKO UPOŠTEVAJO ZA DOSEGANJE SKLADNOSTI ZA OBDOBJE
2021–2030**

	Največja količina, izražena v milijonih ton ekvivalenta CO ₂
Belgija	3,8
Bolgarija	4,1
Češka	2,6
Danska	14,6
Nemčija	22,3
Estonija	0,9
Irska	26,8
Grčija	6,7
Španija	29,1
Francija	58,2
Hrvaška	0,9
Italija	11,5
Ciper	0,6
Latvija	3,1
Litva	6,5
Luksemburg	0,25
Madžarska	2,1
Malta	0,03
Nizozemska	13,4
Avstrija	2,5
Poljska	21,7
Portugalska	5,2
Romunija	13,2
Slovenija	1,3
Slovaška	1,2
Finska	4,5
Švedska	4,9
Združeno kraljestvo	17,8
Celotna količina:	280

Priloga IV

SKUPNA PRILAGODITEV V SKLADU Z ODSTAVKOM 2 ČLENA 10

	Skupna prilagoditev v skladu s členom 10(2), izražena v tonah ekvivalenta CO ₂
Bolgarija	1602912
Češka	4440079
Estonija	145944
Hrvaška	1148708
Latvija	547061
Litva	2165895
Madžarska	6705956
Poljska	7456340
Portugalska	1655253
Romunija	10932743
Slovenija	178809
Slovaška	2160210
